

BAĞIŞLA, MUSA YAQUB

Deyir, möcüzə gözləmək əvəzinə ətrafınızdakı möcüzələrin fərqi varın. Doğrudan, ətrafımızda o qədər gözəlliklər var ki, lazımsız səbələrin onları ört-basdır etməsinə, üstələməsinə izn veririk, görməzdən gəlirik, lazımı qiymətini vermirik, varlığına şükür etmirik və itirəndən sonra qədrini bilirik ki, o zaman da çox gec olur...

...Soraq almayanda eldən, mahaldan,
Yığa bilməyəndə gözünü yoldan,
Könlün bir qanadlı söz istəyəndə,
Ümid qanadıyla uçum deyəndə,
Bir də görəcəksən qanadın yoxdur.
Çağrılır, deyilir, adı var,amma
Dilimdə şipşirin o adın yoxdur,
Bir nağıl, bir sevgi, həyatın yoxdur.
Gün keçib, vaxt ötüb, xatiram uzaq...
Onda biləcəksən mənim sevgimi,
Biləcəksən,
O da çox gec olacaq...

"Ədalət"çilər yenə ad günlərini qeyd etmək üçün təbiət qoynuna səyahət etdilər. Bu dəfə yurdumuzun ecazkar guşələrindən biri olan İsmayılıya. 28 ildir ki, bu ənənə davam edir və nə qədər bu kollektivin başında Aqil Abbas var, yəqin ki, belə də davam edəcək. Amma mənə heç cür qismət olmur sevdiyim kollektivimlə birgə səyahət. Əvvəlki illərdə bu, o qədər də təsir etməmişdi. Amma bu il...

İsmayılı deyəndə ilk yadıma düşən Buynuz kəndi və Musa Yaqub olur həmişə. Orda bir doğmam, əzizim var sanıram. Orda bir müqəddəs yurd və o yurdun dayağı bir müqəddəs insan yaşayır mənim üçün. Adətən ilk baxışdan insanın xarici görkəmi nəzəri cəlb edir. Gözəl xarici görkəm sevdirsə də tanıdıqca "o" deyilsə uzaqlaşırısan, yarıldığına təəssüf edirsən. Amma elə insanlar var ki, içinin nuru, şöləsi üzünə elə yansıyır ki, daxili aləminin sehri elə möcüzələrə aparır ki, insan o sehri aləmə necə düşdüyünün fərqi də olmur və o nurun sahibi də qarşısındakına mələk timsalında görünür. Musa Yaqub da həmin insanlardan biridir.

Onu çoxdan görmürdüm. Görmürdüm deyəndə ki, bircə dəfə yaxından canlı-canlı özünü, şeir oxuduğunu, gözəl, səmimi nitqini. Əbülfət Mədətoğlunun 50 illik yubileyində izləmişdim. Amma televiziya, radioda, mətbuat səhifələrində onun şeirlərini oxuduqca, ifasını izlədikcə təkrar-təkrar istedadına, səmimiyyətinə məftun olurdum. Şeirlərini elə gözəl oxuyur ki, heç bir qiraətçi o şeirləri onun özü kimi oxumaq bacarığına malik deyil. Həmin yubileydə unutmayacağım bir özəllik də o idi ki, Bakıda görünməmiş şaxta, qar vardı. Hər tərəf buz bağlamışdı. Avtobus marşrutları belə, doğru-düzgün işləmirdi. Heç kim isti ocağından çıxmaq istəmədiyi elə bir havada Musa Yaqub İsmayılıdan şairin dəvətini qəbul edib, onun qəlbini sevincirmək, təbrik etmək üçün gəlmişdi. Bu, insanlığın ən gözəl nümunəsi idi. İcəylə çölü bir olan insanlar həmişə sevilirlər.

Gümrah idi o zaman, həm də çox gözəl əhvalda idi. O, ayağa qalxar-qalxmaz qonaqlar ümumi fikir birliyi ilə şeir istədilər. Heç kəsi incitmək istəməyən bu səmimi insanın şeirlərini öz ifasında dinləmək elə zövq verdi ki mənə, hələ də unuda bilmirəm. O yubiley diskini həm də Musa Yaqub şeirinə, ifasına görə dəfələrlə izləmək istəmişəm. Hərəkətləri də gözümün önündədir:

**Qapında əyilib suala döndüm,
Səndən alacağım cavaba görə.
Allahım heç sənə əzab verməsin,
Sən mənə verdiyin əzaba görə!**

Sevgiyə bax, sevgiliyə münasibətin ölçüsüzlüyünə, sadəliyinə bax! İçində qıvrıldığı əzabın sevdinin çəkməməsi istəyinin səmimiyyətinə bax! Şeiri söylərkən öz də əyilib suala döndü, o sevgi əzabını sanki bir də yaşadı şair, bunu hiss etməmək mümkün deyildi...

Bu xatırlamalar "Ədalət"çilərin neçə gündü sıx-sıx paylaşıqları İsmayılıya, Musa Yaqublu şəkillərdən sonra daha da sıxlaşdı. Onların bu istirahətinə baxıb fərhlənsəm də, içimə elə bir təəssüf də çökdü ki, anlatmaq çox çətindi. Dağ adamı, poeziyamızın dağ boyda güvənci, palıdı, çinari, daşı, meşəsi, çeşməsi... Musa Yaqubun xəstə halı içimi sıxlattı. Təbii ki, insan da elə təbiət kimidir baharı, yayı, payızı, qışı var. Bir də var həmişəbahar - yaddaşlarda, xatirələrdə həmişəcəvan, həmişəyaşar olan insanlar ki, Musa Yaqub onlardandı. Amma onun zəifləmiş cüssəsini görüncə özümü çox qınadım. Nə problemim olursa olsun, onu ziyarət üçün getməyə dəyərdi... Çox da uzaqda deyil, amma ziyarətini hər dəfə yubadırəm.

Şamanı xatırladıq mənə həmişə bu müdrik insan. Həm xarici görkəmi, həm də yurd sevgisi, ocaq mühafizəkarlığı ilə. Sanki Şaman duasıyla yurdunun, el-obasının dayağıdır, onu buraxıb bir yerə gedərsə, məhv olar bu yurd onsuz. Alışdığımız ənənələri dəyişdi Musa Yaqub - tanınmışları görmək üçün Bakıya can atan şeir, poeziya sevdələrinə yönələrini İsmayılıya doğru döndərməyi bacardı. Göstərdi ki, kənddə də böyük ədəbiyyatın böyük yaradıcısı olmaq mümkündür. İndi Buynuz deyəndə Musa Yaqub, Musa Yaqub deyəndə Buynuz xatırlanır.

Bağışla Musa Yaqub, gözəl insan, müdrik ağsaqqal, dəyərli şair, səni ziyarət üçün hər şeydən imtina etmək olardı. Bəzən qiymətlilərimizin qədrini bilmirik, bugün-sabaha salırıq. Sonra da siz dediyiniz kimi, onda da çox gec olur...

Dünya onsuz da etibarsızdı, bir gün aparacaq hər birimizi sonsuzluğa. Özün demisən axı,

**Vəfasız, dünyadan vəfa umanda,
Dünyaya adamın yazığı gəlir.**

Amma o günə qədər çox yaşa, sağlam yaşa, əbədi həyata tələsmə, bizə belə səmimiyyət hələ çox lazımdı, ona çox ehtiyacımız var. Ruhumuzun qidalandığı əvəzsiz şeirlərinizdən məhrum etmə bizi!